سبحانک یا الهی تری ما ورد علی احبّآئک و ما مسّه عبادک و امآئک فی رضآئک ...

حضرت بهاءالله

النسخة العربية الأصلية

از الواح حضرت بهاءالله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی – شمارهٔ ۴۱۳

بسم الله الباقی بلا فنآء

سبحانک یا الهی تری ما ورد علی احبّآئک و ما مسّه عبادک و امآئک فی رضآئک من کلّ شطر ارتفع ضجیج المشتاقین و انین المکروبین و حنین المظلومین و منهم من حبس مع جمالک فی سجن العکّا و منهم من حبس فی جهة اخری و منهم من هاجر الیک حبّاً للقآئک و اراد الحضور فی محضر قدسک و بعدما قطع السّبیل من البرّ و البحر منع عن لقآئک بما اکتسبت ایدی اعدآئک و من امآئک هذه الامة الّتی هاجرت فی سبیلک و ارادت زیارة بیت الاعظم و الطّواف فی حلّ و الحرم اخذتها روایح قضآئک و منعتها عن الورود فی لجّة بحر قربک و الدّخول فی جوارک ولو انّی اشهد یا الهی بانّ الّذین خرجوا من اماکنهم مسرعاً الی جهة عزّک و ناظراً الی افق عنایتک انّهم لم یزل فی جوار رحمتک و شارباً من رحیق الّذی ختم انآئه بایادی قدرتک ولکن اسئلک یا محبوب البهآء بان تکتب لها اجر الّذین دخلوا ظاهراً فی فسطاط عظمتک و سمعوا نغمات عزّ احدیّتک و شربوا من ید فضلک کوثر رحمتک فیا الهی انت تعلم حنین العشّاق فی هجرک و فراقک و انین المشتاق لزیارة طلعتک و تری زفراتهم فی بعدهم عن لقآئک و اسفاتهم فی منعهم عن التّوجّه الی سمآء فضلک اسئلک بان تقبل منهم اعمالهم و تنزل علیهم ما یجعلهم مسروراً عند نزول قضآئک و راضیاً بما قضیت لهم فی الواحک ثمّ انزل یا الهی علیها من بدایع رحمتک ما یستریح به قلبها و یطمئنّ ذاتها و یسکّن جسدها انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت المقتدر المهیمن العزیز المنّان